

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/67/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015200781
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1015200781.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, Tulčák č. 310, IČO: 31 303 862, právne zastúpený: JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľ. Štúra 1, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. 2691/2015-3.4/ak zo dňa 11.03.2015, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/119/2015 - 60 zo dňa 21.4.2016 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/119/2015 - 60 zo dňa 21. apríla 2016 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu zo dňa 18.5.2015, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného sp. zn. 2691/2015 -3.4/ak zo dňa 11.03.2015, ktorým žalovaný rozhodol tak, že navrhovaná činnosť „Rekonštrukcia a prepojenie protipožiarnych lesných ciest Mikanová“ navrhovateľa Urbárske pozemkové spoločenstvo Turčianske Kľačany nepodlieha posudzovaniu podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Pri svojom rozhodovaní dospel k právnomu záveru totožnému so záverom žalovaného a konštatoval, že preskúmaným rozhodnutím, ktoré možno považovať za súladné s ust § 19 zákona č. 24/2006 Z. z. nedošlo k porušeniu zákona a v konaní neúspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalovaný vychádzal z odborného stanoviska OÚ Žilina č. OU-ZA-OSZP1/Z/2014/00212/Kr, vydaným na základe stanoviska ŠOP SR č. ŠOP SR/4861/2014 zo dňa 10.11.2014, podľa ktorého „Vplyv je vzhľadom na dĺžku cesty a rozsah už existujúcich obmedzení v národnom parku vyplývajúcich zo zákona minimálny. Vplyv bude však trvalý. Ostatných chránených území sa výstavba lesnej cesty nedotýka, cesta nesprístupňuje žiadne doteraz nesprístupnené lokality, ani maloplošné chránené územia. Podľa Správy NP Malá Fatra v predmetnom území sa nenachádzajú žiadne

biotypy národného, ani európskeho významu, nie je tu potvrdený ani výskyt chránených druhov rastlín a živočíchov. Vplyv v tejto časti Správa Národného parku Malá Fatra nepredpokladá...“. Postup, ktorým bolo vydané napadnuté rozhodnutie v zmysle § 19 zák. č. 24/2006 Z. z. (v aktuálnom znení) považuje za vecne správny napriek tomu, že konanie bolo začaté podľa ust. § 20 zák. č. 24/2006 pred 31.12.2014 a v zmysle ust. § 65d zák. č. 24/2006 Z. z. malo byť konanie vedené podľa právnej úpravy účinnej do 31.12.2014.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalobca z dôvodov v zmysle ust. § 205 ods. 2 OSP konkrétne podľa písm. a) odňatie možnosti konať pred súdom, písm. b) iná vada, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, písm. f) nesprávne právne posúdenie a žiadal zmenu napadnutého rozsudku tak, že rozhodnutie žalovaného bude zrušené a vec bude vrátená žalovanému na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania namietal, že súd akceptoval, že rozhodnutie vychádza zo stanoviska ŠOP SR č. ŠOP SR/4861/2014 zo dňa 10.11.2014 a po odcitovaní jeho časti skonštatoval že rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a na základe dostatku obstaraných podkladov, žiadnym spôsobom sa však nevyrovnal s námietkou nedostatočnosti odôvodnenia rozhodnutia žalovaného v zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku a § 2, § 20 zákona č. 24/2006 Z. z., vzhľadom na nezohľadnenie ďalšej časti odborného stanoviska, ŠOP zo dňa 10.11.2014 kde sa uvádza: „Čo sa týka nedávno vydaných rozhodnutí o výstavbe nových lesných ciest a rozpracovaných žiadostí o realizáciu lesných ciest v území NP Malá Fatra a v jeho ochrannom pásme, toto považuje Správa NP Malá Fatra za problém. Majetková rozdrobenosť NP Malá Fatra je extrémna, cca 90 % majetku je v súkromných rukách. Lesomajiteľmi sú prevažne drobné urbárske obce s minimálnou výmerou. Z existenčných dôvodov snažia sa dostať sprístupnením ku lesnému majetku, ktorý doteraz sprístupnený nebol. Z tohto pohľadu ako najproblémovejšie Správa NP Malá Fatra vidí lesné cesty, ktoré sú projektované priamo do územia národného parku (LC Plešiel, LC Paľova, LC Uhliská). Zahusťovanie samotného územia NP lesnou cestnou sieťou považuje za nežiadúce aj s ohľadom na sprístupňovanie doteraz neprístupných lokalít. LC Mikanová sa nachádza v NP poblíž jeho hranice. Ide však len o veľmi krátke prepojenie už existujúcich ciest a ich rekonštrukciu. Vzhľadom na malý rozsah a charakter dotknutých porastov jej vplyv považuje Správa NP Malá Fatra za nevýznamný. Hospodárska činnosť (najmä ťažba) tu už prebieha a bude prebiehať naďalej. V prípade dobudovania lesnej cesty Správa NP Malá Fatra predpokladá použitie jemnejších spôsobov hospodárenia v jej okolí (realizácia podrastovej formy hospodárenia).

Vyššieuvedené závery opomenuli vyhodnotiť tak žalovaný ako aj krajský súd a dospeli k nesprávnemu záveru o zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Rovnako bola opomenutá zásadná námietka žalobcu - poukaz na absenciu posúdenia vplyvu navrhovanej činnosti z hľadiska kumulatívnych vplyvov tejto činnosti (rozsudok SD EÚ C-531/2011 z 11.2.2015). Okrem toho zostala nezodpovedaná otázka, či vplyv problematických lesných ciest s kumulatívne malým ale trvalým vplyvom posudzovanej činnosti, nie je vplyvom, ktorý môže trvalo ovplyvniť integritu lokality sústavy NATURA 2000 aj NP Malá Fatra.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu zdôraznil, že v správnom súdnom konaní je záver o tom, či rozhodnutie správneho orgánu je vecne správne, účelné alebo ekonomické predmetom súdneho preskúmania len v súvislosti so skúmaním jeho zákonnosti. Súd vo svojom rozhodnutí nemusí dať odpoveď na všetky otázky žalobcu, iba na tie ktoré majú pre vec podstatný význam. Poukázal na vyjadrenie ŠOP SR z 24.11.2014, ktoré v k pripomienkam LZ VLK uviedlo aj to že: LC Hrbatá, LC Húboč, LC Závrivá II etapa a LC Medzi Jarky sa nachádzajú v ochrannom pásme národného parku, v hospodárskych lesoch. Prevažne v smrekových monokultúrach s nízkou biodiverzitou a ich významné negatívne vplyvy na dotknuté chránené územia sú málo pravdepodobné. Žalovaný má za to, že pri rozhodovaní zohľadnil aj kumulatívny vplyv budovanej siete lesných ciest na predmet ochrany dotknutého chráneného územia ktorý bol už posudzovaný v rámci konania vedeného Okresným úradom Žilina podľa § 28 ods. 4 zák. č. 543/2002 Z. z. Poukázal na rozdiel medzi posudzovaním podľa § 19 zák. č. 24/2006 Z. z. (prejednávacia vec) a posudzovaním (zistovacie konanie podľa § 29 zák. č. 24/2006 Z.

z. z čoho vyvodil, že na rozhodovanie ministerstva podľa § 19 zák. č. 24/2006 Z. z. nie je možné aplikovať ust. § 29 ods. 7 tak ako to vyžaduje žalobca. Odôvodnenie rozhodnutia bolo vypracované v súlade s ust. § 20 ods. 3 zák. č. 24/2006 Z. z. v znení platnom do 31.12.2014. Žalobcom citované vyjadrenie ŠOP sa na činnosť, ktorá bola posudzovaná v tomto konaní ani na výstavbu LC Medzi Jarky nevzťahuje, nakoľko vplyv týchto projektov bol vyhodnotený ako nevýznamný.

III.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c OSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Základným poslaním správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní (čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky); ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy ukrátená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

IV.

V prejednávanej veci je predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie, že navrhovaná činnosť „Rekonštrukcia a prepojenie protipožiarnych lesných ciest Mikanová“ navrhovateľa Urbárske pozemkové spoločenstvo Turčianske Kľačany nepodlieha posudzovaniu podľa zákona 24/2006 Z. z. Žalobca, ktorý sa v konaní vyjadroval žiadal, aby jeho vyjadrenie k podkladom rozhodnutia zo dňa 3.9.2014 bolo považované za podnet podľa § 18 ods. 10 v spojení s ust. § 20 ods. 1 písm. e) zák. č. 24/2006 Z. z.

Vzhľadom na zmenu procesnej úpravy vykonanú zákonom č. 314/2014 Z. z. bola pôvodne medzi účastníkmi sporná skutočnosť, či sa správne konanie vo veci podnetu (a následná prípustnosť súdneho prieskumu vo veci) mali spravovať právnou úpravou účinnou do 31.12.2014, nevyžadujúcou dodržanie ustanovení správneho poriadku. Krajský súd sa k tejto otázke, vyplývajúcej z výkladu ust. § 65d zák. č. 24/2006 Z. z. vyjadril v tom zmysle, že považoval za zákonné konanie vedené podľa platnej právnej úpravy účinnej do 31.12.2014, žalovaný tento záver v odvolaní nenapadol.

Podľa § 2 zák. č. 24/2006 Z. z. v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia ako aj v znení účinnom do 31.12.2014, účelom zákona je najmä

a) včasne a účinne zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia a prispieť k integrácii

environmentálnych aspektov do prípravy a schvaľovania strategických dokumentov so zreteľom na podporu trvalo udržateľného rozvoja, 3)
b) zistiť, opísať a vyhodnotiť priame a nepriame vplyvy navrhovaného strategického dokumentu a navrhovanej činnosti na životné prostredie,
c) objasniť a porovnať výhody a nevýhody návrhu strategického dokumentu a navrhovanej činnosti vrátane ich variantov a to aj v porovnaní s nulovým variantom,
d) určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia, 4)
e) získať odborný podklad na schválenie strategického dokumentu a na vydanie rozhodnutia o povolení činnosti podľa osobitných predpisov. 2)

Podľa § 18 ods. 10 zák. č. 24/2006 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2014, Ministerstvo v konaní podľa § 20 určí, či posudzovaniu vplyvov podlieha aj navrhovaná činnosť alebo jej zmena neuvedená v prílohe č. 8.

Podľa § 20 zák. č. 24/2006 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2014

(1) Ministerstvo začne konanie podľa § 18 ods. 10 a 11 na základe odôvodneného písomného podnetu organizácie podporujúcej ochranu životného prostredia podľa § 27 (písm. e)

(3) Ak ide o rozhodovanie o tom, či navrhovaná činnosť bude podliehať posudzovaniu podľa tohto zákona, ministerstvo prihliada najmä na

- a) povahu a rozsah navrhovanej činnosti,
- b) miesto vykonávania navrhovanej činnosti, najmä jeho únosné zaťaženie 22) a ochranu poskytovanú podľa osobitných predpisov, 5)
- c) význam očakávaných vplyvov,
- d) odôvodnenie podnetu podľa odseku 1.

(4) Ak ide o rozhodovanie, ministerstvo použije primerane kritériá pre zisťovacie konanie podľa § 29 ods. 5.

(5) Ministerstvo môže vyžiadať od navrhovateľa doplňujúce informácie na objasnenie požiadaviek podnetu, ktoré sú nevyhnutné na rozhodnutie o tom, či sa navrhovaná činnosť bude posudzovať podľa tohto zákona.

Podľa § 29 nazvaného Zisťovacie konanie o posudzovaní navrhovanej činnosti, ods. 5 zák. č. 24/2006 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2014, kritériá pre zisťovacie konanie sú uvedené v prílohe č. 10, ktorá obsahuje kritériá rozdelené do kategórií I. Povaha a rozsah navrhovanej činnosti, II. Miesto vykonávania navrhovanej činnosti, III. Význam očakávaných vplyvov

Podľa § 64 zák. č. 24/2006 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2014, na konanie podľa tohto zákona sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní 39) okrem konaní podľa § 59 ods. 2.

V.

Žalobca v podanej žalobe namietal, že vo svojom stanovisku zo dňa 10.12.2014 poukázal na skutočnosť, že zhromaždené podklady nemôžu byť dostatočné pre spoľahlivý záver, že je vylúčené, že by navrhovaná činnosť mohla v spojení s inými plánmi alebo projektmi významne ovplyvniť lokalitu NATURA 2000 - SKUEV 0252 Malá Fatra, taktiež poukázal na stanovisko ŠOP SR sp. zn. ŠOP SR 4861/2014 zo dňa 10.11.2014, z ktorého vyplývajú viaceré závery o trvalom vplyve navrhovanej činnosti na predmet ochrany, ako aj skutočnosť, že vplyv budúceho obhospodarovania s ohľadom na výstavbu lesnej cesty je ťažko odhadnúť a že odborná organizácia ochrany prírody považuje za nežiaduce zahusťovanie samotného dotknutého územia lesnou cestnou sieťou aj s ohľadom na sprístupňovanie doteraz neprístupných lokalít. S poukazom na rozsudky Súdneho dvora Európskej únie uviedol, že tieto umožňujú neposudzovať v konaní o posudzovaní vplyvov len také projekty, u ktorých možno vylúčiť bez akejkoľvek dôvodnej pochybnosti, prítomnosť vplyvu ovplyvňujúceho cieľ

ochrany v dotknutej lokalite. Z napadnutého rozhodnutia žalovaného nevyplýva, že by vykonal akékoľvek dokazovanie ohľadom toho, ako by mohla predmetná lesná cesta, ak by bola hodnotená s ostatnými už realizovanými, či plánovanými lesnými cestami ovplyvniť danú lokalitu. Zo žiadneho z ustanovení zákona č. 24/2006 Z. z. nevyplýva, že by žalovaný mohol v predmetnom zisťovacom konaní postupovať rozdielne od postupu upraveného v ustanovení § 22 a § 23 zákona č. 24/2006 Z. z. nakoľko ust. § 20 neupravuje priebeh zisťovacieho konania podľa § 18 ods. 10 a ods. 11 zákona č. 24/2006 Z. z.. Výtkol odôvodneniu napadnutého rozhodnutia že nenapĺňa požiadavky § 20 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z. z., a nie je z neho zrejmé ako žalovaný vyhodnotil získané podklady vo vzťahu ku kritériám uvedeným v § 20 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z. z..

Žalovaný uviedol, že vo veci podnetu žalobcu zo dňa 03.09.2014 konal v plnom rozsahu podľa § 19 ods. 5, ods. 6 zákona č. 24/2006 Z. z., pričom osobitne prihliadal aj na odôvodnenie podnetu žalobcu, zohľadnil stanovisko č. ŠOP SR 4861/2014 zo dňa 10.11.2014, v ktorom sa ŠOP SR vyjadrila k navrhovanej činnosti z hľadiska kritérií týkajúcich sa miesta vykonávania navrhovanej činnosti a zhodnotila význam očakávaných vplyvov navrhovanej činnosti aj k pripomienkam žalobcu. Konštatované skutočnosti v predmetnom stanovisku ŠOP SR, týkajúce sa posúdenia kumulatívnych vplyvov navrhovanej činnosti sú uvedené aj v odôvodnení rozhodnutia žalovaného na strane 4 ako skutočnosti, z ktorých žalovaný v konaní vo veci podnetu žalobcu vychádzal. V konaní podľa § 19 zákona č. 24/2006 Z. z. si zaobstaral dostatočné podklady pre rozhodnutie, či navrhovaná činnosť podlieha posudzovaniu vplyvov podľa citovaného zákona v zmysle kritérií stanovených týmto zákonom s tým, že pri rozhodovaní zohľadnil aj kumulatívny vplyv budovanej siete lesných ciest na predmet ochrany dotknutého chráneného územia, ktorý bol už posudzovaný v rámci konania vedeného Okresným úradom Žilina podľa § 28 ods. 4 zákona č. 543/2002 Z. z. Vzhľadom na odlišnú povahu posudzovania podľa § 19 a § 27 zákona č. 24/2006 Z. z., v znení účinnom po 1.1.2015 nebolo možné aplikovať ust. § 29 ods. 7 zákona č. 24/2006 Z. z., na ktoré žalobca vo svojej žalobe poukazuje. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s § 19 ods. 5 zákona č. 24/2006 Z. z. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu, v ktorej poukázal na rozsudky Súdneho dvora týkajúce sa uplatňovania smernice o biotopoch, ako aj požiadavkou žalobcu, aby bola navrhovaná činnosť posúdená z hľadiska cieľov a predmetu ochrany územia európskeho významu SKUEV 0252 Malá Fatra konštatoval, že žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že smernica o biotopoch na národnej úrovni nie je vykonávaná rozhodnutím podľa § 20 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z. z., ale odborným stanoviskom podľa § 28 ods. 4 zákona č. 543/2002 Z. z. Žalobcom citované vyjadrenie ŠOP SR Správy Národného parku Malá Fatra sa na navrhovanú činnosť, ktorá bola predmetom konania podľa § 19 zákona č. 24/2006 Z. z. vo veci podnetu žalobcu, ani na projekt výstavby lesnej cesty „Medzi Jarky“, ktorá bola predmetom iného konania nevzťahovalo, keďže vplyv týchto projektov, ktoré sú umiestnené k hraniciam národného parku, resp. do územia ochranného pásma národného parku, označila ŠOP SR Správa Národného parku Malá Fatra vo svojom stanovisku z vyššie uvedených dôvodov za nevýznamný.

Krajský súd pri svojom rozhodovaní stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia poukazujúcim na zásadný význam žalobcom citovanej časti stanoviska ŠOP SR č. ŠOP SR/4861/2014 zo dňa 10.11.2014. Rovnako skonštatoval stotožnenie sa so závermi žalovaného ohľadne vyjadrení z posudzovania vplyvov výstavby lesnej cesty „Medzi Jarky“, k otázke aplikovateľnosti judikatúry SD EÚ sa nevyjadril. Aj keď odôvodnenie jeho záveru o posúdení zákonnosti procesného postupu žalovaného vyznieva zmätočne, zo skutočností, že vec meritórne prejednal je zrejmé, že akceptoval aplikovateľnosť právnej úpravy účinnej pred 31.12.2004, v opačnom prípade (aplikovateľnosť ustanovení Správneho poriadku založeného na dvojstupňovosti správneho konania a možnosti použitia opravných prostriedkov) by musel dospieť k záveru, že rozhodnutie nepodlieha súdnemu prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti OSP pre nesplnenie podmienky vyčerpania riadnych opravných prostriedkov.

VI.

V zmysle ustanovenia § 250j ods. 1 OSP príslušný súd rozhodne vo veci samej tak, že žalobu zamietne, ak zistí, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom. Záver o súlade postupu a rozhodnutia správneho orgánu so zákonom sa týka rozsahu a dôvodov, pre ktoré bola žaloba podaná.

Procesnému právu účastníka konania vznášať v žalobe námietky nezákonnosti voči postupu a rozhodnutiu správneho orgánu zodpovedá povinnosť správneho súdu preskúmať rozhodnutie správneho orgánu v rozsahu žalobných námietok, o vznesených námietkach rozhodnúť a pokiaľ ich nepovažoval za dôvodné, vysvetliť a vyložiť, z akých dôvodov. Ak tak správny súd neurobí, zaťaží svoje rozhodnutie nielen vadami spočívajúcimi v porušení všeobecných procesných princípov - podraditeľných pod vadu konania v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) OSP - ale súčasne postupuje aj v rozpore so zásadami vyjadrenými v druhej hlave, siedmom oddiele Ústavy SR (predovšetkým čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2) a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd (porov. II. ÚS 9/00, I. ÚS 35/01, I. ÚS 26/94, IV. ÚS 156/03).

Súčasťou práva na súdnu ochranu a na spravodlivý proces je nepochybne aj právo na riadne odôvodnenie súdneho verdiktu, ktoré je aj zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Je predpokladom toho, aby strany mohli účinne uplatňovať právo na opravné prostriedky. Napokon je predpokladom kontroly výkonu spravodlivosti zo strany verejnosti.

V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (§ 157 ods. 2 OSP).

Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené.

S argumentáciou účastníkov sa súd musí vysporiadať, a to v rámci právneho posúdenia, ak ide o argumenty právneho charakteru. Opomenutie vysporiadania sa s relevantnými argumentmi (námietkami) účastníka konania sa v rozhodovacej praxi stabilne považuje za vadu odôvodnenia spôsobujúcu jeho nepreskúmateľnosť. Je nakoniec súčasťou práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 a nasl. Ústavy SR, aby bolo rozhodnutie riadne odôvodnené a aby sa teda súd v rámci odôvodnenia vysporiadal so všetkými relevantnými argumentmi účastníka konania (nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 115/03).

Ústavný súd vo svojej judikatúre tiež zdôraznil, že orgán štátnej moci by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia, dbať aj na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé, odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné a je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

Vo svetle vyššie uvedenom, odvolací súd podrobil prieskumu odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom dospel k záveru, že odôvodnenie krajského súdu je nedostatočné, keď sa nezaoberá viacerými námietkami žalobcu, a to predovšetkým so žalobcom uvádzanou judikatúrou.

Pokiaľ teda v posudzovanej veci krajský súd nepreskúmal komplexne žalobcove námietky, podľa názoru odvolacieho súdu postupoval nedôsledne, čím postihol napadnutý rozsudok znakom nepreskúmateľnosti odvolacím súdom, pričom uvedeným postupom bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý a riadny súdny proces, právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, ako aj zásada spravodlivého procesu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd. Ústavný súd SR už vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom

súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“ (IV. ÚS 115/03).

Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho je preskúmať vecnú správnosť prvostupňových súdnych rozhodnutí a nie nahrádzať prieskumnú činnosť súdu prvého stupňa, vrátane odôvodňovania rozhodnutia.

VII.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Vzhľadom na výsledok odvolacieho konania senát najvyššieho súdu o návrhu na prerušenie odvolacieho konania nerozhodol.

V ďalšom konaní bude povinnosťou prvostupňového súdu opätovne a komplexne prejednať žalobu a po dôslednom preskúmaní žalobcom uplatnených námietok znovu o jeho žalobe rozhodnúť a následne svoje rozhodnutie v spojitosti s odvolacími námietkami aj riadne a presvedčivo odôvodniť. Za takéto odôvodnenie nie je možné považovať púhe skonštatovanie o stotožnení sa s odcitovaným záverom žalovaného. Krajský súd bude predovšetkým povinný vysporiadať sa s otázkou všetkých relevantných negatívnych vplyvov, uvádzaných žalobcom a rovnako s otázkou kumulatívneho vplyvu budovanej siete lesných ciest na predmet ochrany v NP Malá Fatra, ako aj poukazy na (v žalobe neupresnené) rozsudky SD EÚ.

Pokiaľ sa týka otázky, aký má byť rozsah odôvodnenia rozhodnutia žalovaného, nemožno opomenúť konštantnú judikatúru súdov SR, v zmysle ktorej aj v prípadoch, ak sa na konanie neaplikuje úprava správneho poriadku a úprava konkrétneho právneho predpisu zák. č. 24/2006 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2014 nie je dostatočná) je dôvodné vyžadovať od správneho orgánu, aby vydané rozhodnutie obsahovalo odôvodnenie v takom rozsahu, aby garantovalo účastníkovi možnosť realizácie jeho procesných práv v zmysle Ústavy a medzinárodných dohovorov. Treba zdôrazniť, že aplikovateľná právna úprava § 20 ods. 4 v spojení s ust. § 29 ods. 5 zák. č. 24/2006 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2014 vytvára dostatočne široký rámec pre zisťovanie a vyhodnocovanie relevantných skutočností tak, aby bol výsledným rozhodnutím naplnený účel uvedený v § 2 zák. č. 24/2006 Z. z.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.